

Стварамо заједно!

Новине ђака и наставника Основне школе „Доситеј Обрадовић“ Враново
број 17 # мај 2025.

Сретење – 15. фебруар

„Ко је то срео кога? Човек је срео Бога. Ето зато се овај велики свети Празник назива Сретење. Сретање. Први пут је дато човеку, светом човеку, побожном и праведном Симеону Богопримцу да у малом четрдесетодневном Детету Исусу сагледа Бога, сагледа Спаситеља света, сагледа сав домострој спасења, све што је Господ учинио да спасе род људски од смрти, греха и ђавола.“

Јустин Поповић Ћелијски

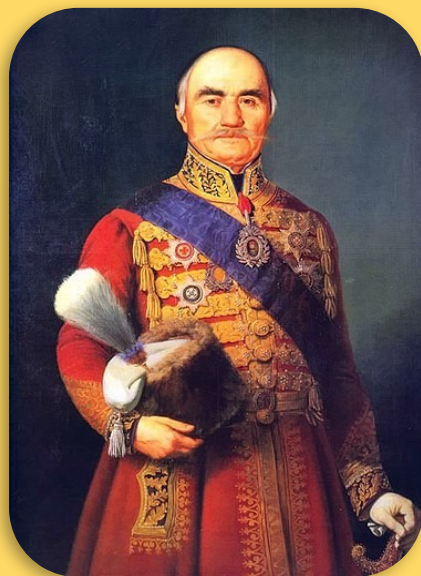

Државни празник

Дан државности Србије — Сретење — државни је празник Србије који се прославља 15. и 16. фебруара, а установљен је у спомен на дан када је на збору у Орашцу 1804. године подигнут Први српски устанак, као дан сећања на почетак Српске револуције.

Такође се прославља као Дан уставности Србије у спомен на дан када је у Крагујевцу 1835. године издат и заклетвом потврђен први Устав Књажевства Србије — Сретењски устав. Овај датум је најбитнији датум у политичком, културном и историјском календару Србије.

Републичко такмичење у певању традиционалних

песама
На Републичком такмичењу у певању традиционалних песама, одржаном 17. и 18. маја 2025. у Музичкој школи «Станислав Бинички» у Београду, ученице наше школе су оствариле сјајан успех и својим наступом освојиле 1. место у својој категорији. То су: **Нађа Пантић**, ученица 3. разреда, **Стефана Цветковић**, ученица 2. разреда и **Емилија Арсић**, ученица 2. разреда. Браво за наше дивне славује и наставницу музичке културе **Марију Филиповић**.

Оснивач Републичког такмичења у певању традиционалних песама је Удружење музичких и балетских педагога Србије. По пропозицијама, такмичење се одвија у девет категорија, у зависности од узраста. Циљ такмичења је упознавање традиције и учествовање у њеном очувању и континуитету.

Математичко такмичење „Мислиша“

Овогодишње такмичење »Мислиша« одржано је 13. марта, а најбоље математичко знање показали су **Негован Стојановић**, ученик 1. разреда, и **Емилија Арсић**, ученица 2. разреда. Честитамо им на успеху, а и свим осталим учесницима на учешћу.

«Мислиша» је национално математичко такмичење за ученике основних и средњих школа, које од 2006. године организује Математичко друштво «Архимедес» из Београда. Такмичње Мислиша има два нивоа: основни ниво и републичко финале. Такмичење на основном нивоу одржава се другог четвртка у марту сваке године, истовремено у свим пријављеним основним и средњим школама у Србији. Републичко финале (за најуспешније такмичаре на основном нивоу) одржава се у Београду.

Моја животна средина

Ученици и ученице 7. разреда 30. априла 2023. су наставницом енглеског језика Маријом Радошевић улепшавали су школско двориште у склопу слободне наставне активности Моја животна средина. Тако су на делу показали позитиван однос према својој школи и природи. Труд и рад оплеменењују човека, а успех га мотивише на нова прегнућа.

Песник у гостима

Власта Н. Ценић је српски песник. Рођен је 1957. године у селу Топличко Кочане код Ниша. Југословенску књижевност и српски језик студирао је у Скопљу и Приштини. Цео радни век провео је као наставник српског језика и књижевности. Велики број својих дела написао је призренско-тимочким дијалектом. Члан је Удружења књижевника Србије. Један је од идејних твораца „Читалића“, међушколског пројекта који негује читање, разумевање прочитаног и писмено изражавање ученика.

Песник Власта Н. Ценић дружио се 14. априла 2025. са ученицима прећег и четвртог разреда наше школе, а у склопу обележавања 179. годишњице постојања Народне библиотеке у Смедереву. Дружење је организовао огранак Народне библиотеке у Вранову.

Промоција књиге и радионица

ЧУВАРКУЋА

Власта Н. Ценић

Моје вредности и врлине

Ученички парламент наше школе организовао је и спровео 25. марта 2025. радионицу на тему „Моје вредности и врлине“ заједно са гостима из Основне школе „Иво Лола Рибар“ из Скобаља. Парламентарци су тако, кроз дружење и сарадњу, развијали вештине саосећања и самоконтроле.

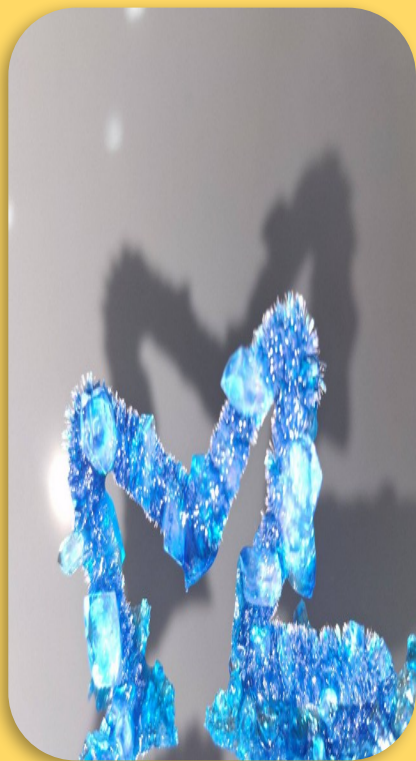

Хемијска радионица

На часовима хемије ученици 7. и 8. разреда правили су кристале са наставницом Јеленом Станковић и учили о њиховој структури.

Хемија је природна
експериментална наука.

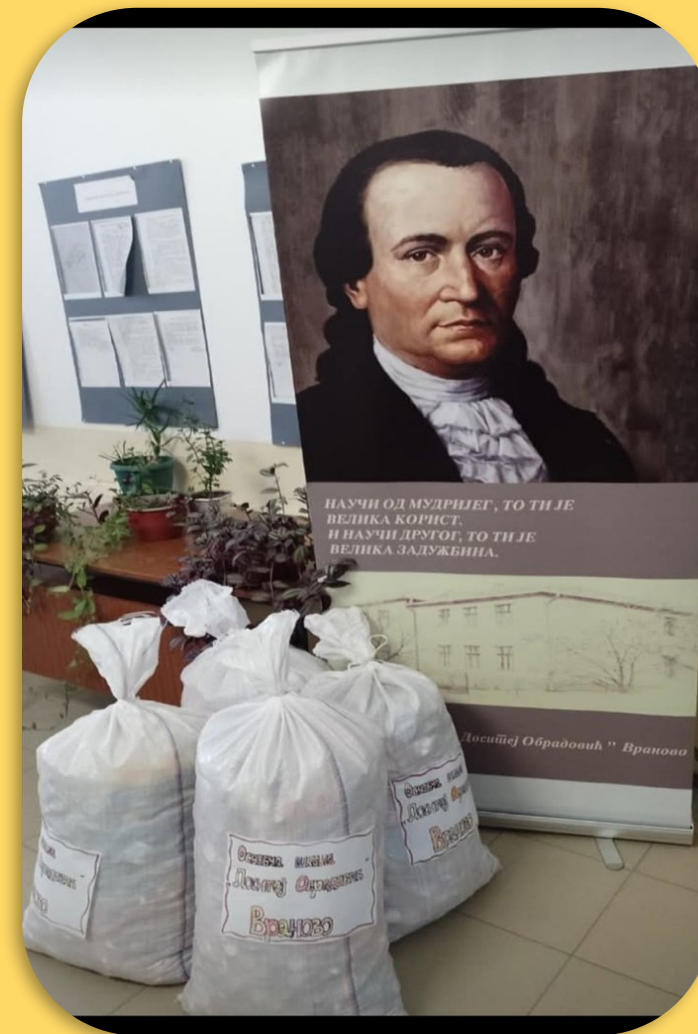

Кристал је чврста материја чији
су конститутивни елементи
атоми, молекули или јони који
граде правилну унутрашњу
структуру.

Чепом до осмеха

Основна школа „Доситеј Обрадовић“ из Вранова наставља вишегодишњу традицију прикупљања пластичних чепова у оквиру хуманитарне акције „Чепом до осмеха“. Позивамо ученике, наставнике и друге запослене да, када одлуче да баце искоришћену пластичну флашу, сачувају чеп и убаце га у купују за сакупљање која се налази у холу школе.

Акција „Чепом до осмеха“ покренута је у децембру 2012. године, када је само неколицина људи подржала овај подухват и разумела озбиљност коју подразумева, док је данас по најмасовнија акција у Србији, која окупља преко 7000 активних волонтера. Суштина акције јесте подршка деци са сметњама у развоју и/или инвалидитетом, као и њиховим породицама. Конкретно, сакупљени пластични чепови се одвозе у рециклажне центре, а прикупљеним новцем се купују помагала за децу. Тако акција поред хуманитарног има и еколошки значај.

Турнир у фудзалу

Комбинована екипа дечака из више наставе, предвођена наставницом физичког и здравственог васпитања Дубравком Станојевић, учествовала је на градском такмичењу у фудзалу које је одржано у Основној школи „Иво Андрић“ из Радинца. У јуну ће наши одбојкаши и фудбалери учествовати као гостујуће екипе на турниру који се одржава поводом Дана школе у Михајловцу.

Наступили су следећи ђаци:

Данило Панпић (5. разред),
Вељко Стошић (6. разред),
Данило Голубовић (7. разред),
Лука Кубуровић (7. разред),
Мартин Рајковић (8. разред),
Димитрије Новковић (8. разред),
Михајло Голубовић (8. разред).

Читалачка акција

„Лектирићи“

Трећу годину заредом у нашој школи спроведена је читалачка акција „Лектирићи“. Пристигло је неколико десетина читалачких дневника, а најбоље дневнике је одабрао жири у саставу: Зорица Ђорђевић, Лидија Денковић (нижа настава), Слађана Анђелковић и Владимир Аранђеловић (виша настава). Пошто је конкуренција била јака, жири је одлучио да ове године награди чак 11 ђака чији су се дневници испакли општим изгледом, уредношћу, писменошћу и садржајем. За учешће је похваљено још 12 ђака. Честитамо!

Награђују су:

1. Бранковић Емилија
2. Бранковић Јана
3. Новаковић Ива
4. Павловић Софија
5. Радојевић Теодора
6. Шали Андреа
7. Арсић Емилија
8. Цветковић Стефана
9. Илић Миљана
10. Милојевић Матеја
11. Крстић Димитрије

Похваљују се:

1. Арсић Софија
2. Пауновић Огњен
3. Станковић Дарија
4. Стојановић Негован
5. Стојановић Никола
6. Илић Матеја
7. Јовановић Нина
8. Крстић Даница
9. Голубовић Јана
10. Миленковић Коста
11. Миленковић Павле
12. Трајиловић Софија

До Суботице и Лепенског вира

Ђаци седмог и осмог разреда наше школе ишли су 22. и 23. априла на екскурзију и обишли Сремске Карловце, Нови Сад и Суботицу са Палићким језером. Поред лепог провода, ова екскурзија је била и прилика да се упознају са природним лепотама Војводине, њеним највећим урбаним језгрима, архитектуром и историјом.

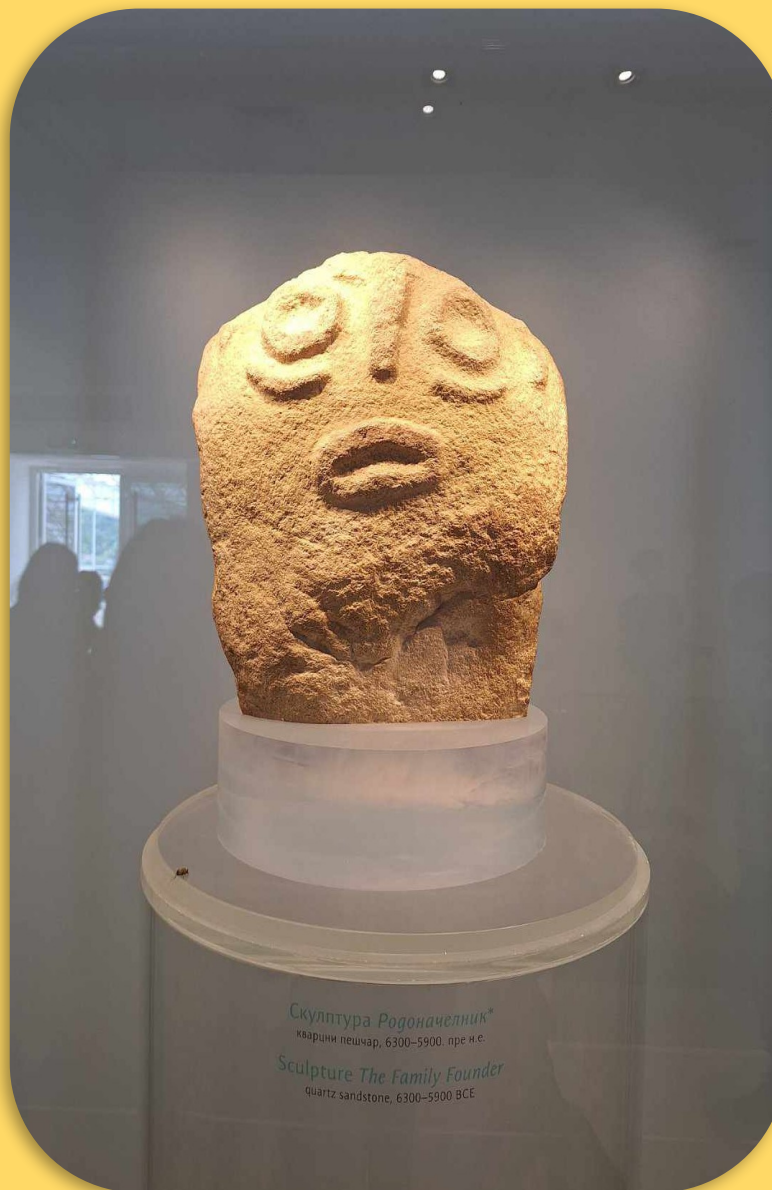

Полулегендарна личност суботичке прошлости је цар Јован Ненад, који се јавља после пораза угарске војске против Османског царства на Мохачу 1526. године. Он је потписуо Турке из Бачке и пу основао своју краткотрајну словенску односно српску државу, која је поред Бачке укључивала северни Банат и мали део Срема. Прогласио се царем, а Суботицу изабрао за престоницу.

Ђаци петог и шестог разреда су 28. маја били на екскурзији током које су обишли Голубац и Лепенски Вир, уживајући у чарима Дунава и два бисера наше историје. Голубачки град, реновиран пре неколико година, заиста дочарава прохујалу епоху замкова, витезова и сурових освајача, а Лепенски Вир увид у древну прошлост и остатке једне од најстаријих светских култура.

Лепенски Вир је најстарије планирано насеље у Европи и има јединствене куће прапезастог облика каквих нема нигде другде. Његова култура је донела не само најраније откривене портретне скулптуре, већ и прве скулптуре веће од природне величине у историји људске уметности. Скулптуре су највеће до пог периода и међу првима које су имале уклесана уста или уши. Поред тога, скелетни остаци са Лепенског Вира чине скоро половину једне од највећих мезолитских антрополошких серија и значајни су за будућа биоархеолошка и ДНК истраживања.

Прослава Дана школе

Традиционално, 24. маја смо прославили Дан школе. Баци из више и ниже наставе, заједно са својим учитељицама и наставницама, приредили су занимљив и поучан програм. Директор школе Наташа Голубовић одржала је пригодан говор, захвалила се учесницима програма и похвалила све ђаке и наставнике који су постигли значајне резултате на такмичењима.

Основна школа „Доситеј Обрадовић“ Враново основана је 1871. године, али постоје индиције да је са радом почела и раније. Први учитељ је био Радован Пантелић. Залагањем учитеља Миодрага Вулепића, од 1932. до 1939. године се градила нова школска зграда. Данас је школа у Вранову осмогодишња школа са више од 200 ђака и продуженим боравком, а у склопу школских просторија налази се и вртић. Последњих неколико година доста је уложено у опремање и сређивање школе, а највећа ђачка жеља остаје, надајмо се да ће ускоро бити и остварена – сала за физичко!

Небо мојих

мисли

Павле Ивановић Паја, 8/2

„Домовина се брани лепотом
и чашћу и знањем,
домовина се брани живопом
и лепим васпитањем.“

Љубивоје Ршумовић

Домовина се брани лепотом,
па чак и модом,
а све стазе и улице
показују наше право лице.
У данашње време имамо ружно лице,
то показују исечене папратнице,
то показују бачене марамнице.

Домовина се брани чашћу и знањем,
брани се херојским признањем,
признањем наших предака,
на које је било испуцано хиљаде метака.
Морамо да стварамо заслужене дипломе
како бисмо рекли:
„Шпитим те, мој доме,
уживам док сам у присуству твоме,
драги мој доме!

Домовина се брани живопом
и лепим васпитањем.
Не морамо за њу да умремо,
ни у већем броју, ни у мањем,
већ да не заборавимо народно предање
и да у нашој домовини побољшамо стање,
да покажемо лепо васпитање
и да чувамо Београд, Нови Сад, Суботицу,
Ваљево, Ниш и Врање!

Домовина је наше свето место, доказ нашег порекла. Домовина је заједница која повезује све нас у њој.

Када погледамо у нашу прошлост – оснивање државе, раповање, ослобођење – видимо да су наши преци животе дали да би нам омогућили да живимо у слободи. Они су бранили свој језик и своје звање, раповали су за државу и о свом пореклу преносили знање. Сад, кад видимо њихову пожртвованост, буди се у нама потреба за одржавањем онога што су нам дали. Част и лепо васпитање су темељи сваког друштва. Када смо поштени, искрени и пуни поштовања према другима, доприносимо квалитету и напретку наше домовине. Свако мало добро дело само је делић који гради снажну и поносну нацију. Наравно, све супротно од тога нарушава моћ наше заједнице. Зато, против таквих људи треба да се, патриотски наспројени, боримо, да дамо све од себе и да их променимо. Искрено, не волим људе који су напустили своју домовину искључиво због новца. Они се, тим делом, одричу својих предака и порекла и одлазе у нову средину где су им сви странци. На крају, већина и остане тамо и заборави на своју отаџбину, а након неколико генерација, њихови потомци ће и заборавити одакле су потекли.

Отаџбина је темељ нас и нашег постојања. Она је саставни део сваког човека и без ње би људи били непотпуна бића.

Домовина није само држава у којој смо рођени, већ и сви они људи, обичаји, реке, планине и сећања која нас везују за њу.

Брига о домовини није само част, већ и одговорност, јер свако од нас доприноси њеној снази и лепоти. По мени, најлепши пренетак у историји наше домовине јесу протести студенаца. Наравно, повод тих протеста је застрашујућ и веома трагичан, али сама помисао на то да су сви студенти устали, јер желе правду, невероватна је. То су млади, интелигентни људи и будућност ове државе. Ако се они не боре за бољи систем, па ко ће онда?

Наши преци су се са храброшћу борили за нашу отаџбину, а неки људи су је зачас уништили. Зато је на нама да сваког дана будемо бољи, да се образујемо, поштујемо једни друге и будемо достојни домовине коју су нам преци оставили на чување.

Нађа Недељковић, 8/1

„Хоћу да знам куда води овај пут мене и живот мој“

Зоран Цане Костић

Понекад размишљам о томе чиме ћу се бавити у будућности, да ли ћу бити иста особа као и сада и да ли ћу имати иста интересовања.

Још мало времена је остало до краја једног поглавља мог живота, до краја осмог разреда. Тешко ми је када размишљам о успоменама са мојим одељењем. Често се у мени појави нека врста страха, јер — шта ако не останем у контакту са људима који су ми били друга породица. Често смо се свађали, али мислим да ће ми и то недостајати. Такође, често замишљам себе у неком скроз другачијем окружењу, са много људи које пренутно не познајем. Да ли ће они моћи да заене моје одељење? Иако сам увек причала да нећу плакати на крају осмог разреда, док пишем ово, у мени се буде осећања и имам уписак да што више размишљам, то ми теже пада. Завршетак осмог разреда значи и нови почетак. Тај нови почетак ме тера на размишљање, на доношење одлуке која је битна за моју будућност. Волела бих да та одлука буде права и да се не разочарам ако упишем нешто што ми се не свиђа.

Једно поглавље мог живота се ускоро завршава. Надам се да ће следеће бити боље и да ће крај књиге коју пише мој живот бити срећан.

Емилија Јовановић, 8/1

Посматрам учионицу и све моје другаре у њој и не могу да се помирим са чињеницом да ћемо се ускоро растати. Тек сада схватам да смо за ових осам година постали права породица.

Када се сетим да после летњег распуста крећем у средњу школу, појави ми се неки чудан осећај у стомаку. Плашим се тог новог почетка. Шта ако се не уклопим? Шта ако не будем имала добре оцене као у основној школи? Од мене ће се очекивати много више самосталности, одговорности и одлучности. Желим да будем најбоља верзија себе у средњој школи, али за то је потребно много труда.

Упркос свему, нећу посустати, јер је то мој пут. Вероватно ће бити веома стрм и узак, али ме то неће зауставити. Сваки корак мог пута доносиће са собом нову лекцију и искуство.

Данило Пантић, 5/1

Сава Пантић, мој брат, моја срећа, љубав и још много тога.

Сава, мој јунак, прелепо изгледа. Веома је низак. На први поглед не изгледа опасно, али јесте. Воли да наређује укућанима. Не воли кад нешто није по његовом. Има величанствено зелене очи, а мали нос као да му се и не види. Чупкасту плаву косицу. Велике препавице светлобраон боје. Невероватан осмех који у мени буди срећу, доброту и испуни ме љубављу. Има ситне руке и ноге и испупчен стомачић. Изгледа као мала верзија мог тате Небојше. Мој брат обожава полицијска возила, вапрогасце и тракторе. Посебно воли Блејза, једног лика из цртаћа за децу. Сава је веома пристојан дечак. Колико је пристојан, толико је и немиран код куће. Мој однос са њим је уобичајен за старијег бату. Волим га упркос томе што понекад прави несташлуке. Он воли све нас: мене, сестру, маму, тату, бабу и деду. Скоро је напунио три године. Као старији брат, изненадио сам га. Купио сам му Партизанов дрес. Био је неизмерно срећан. Одлучан је, увек зна шта жели и шта не жели.

Волите своје најдржае док их имате. Никад, али баш никад, не знате шта ће бити сутра.

Николина Марјановић, 5/1

Као мала сам цртала особе на листу папира. Сада, када сам одрасла, сада их описујем речима.

Моја најдража особа је моја мама. Она се зове Александра. Има густу црвенкасту косу и прелепе зелене очи. Када је облачно, и она се насмеје, као да је грануло најлепше Сунце. Њен загрљај поплији је од лета. Моја мама је нежна, брижна и увек насмејана. Некад, када је разљутимо, она се ипак смеје. Једном смо је толико разљутили да је плакала од смеха. Воли розе боју и мале животиње. Увек је ту када нам преба помоћ. Воли да црта и да чита књиге. Омиљени писац јој је Нора Робертс. Обожава да игра одбојку и бадминтон. Она је за мене херој у хаљини. Не воли када је кућа неуредна. Њено омиљено годишње доба је пролеће, када је све у бојама и Сунце нас греје, као њен загрљај. Омиљена храна су јој јаја и сунцокретове семенке. Мислим да моја мама Александра меси и спрема најбоље колаче.

Имам још много драгих особа, али ако желите да их опишем потребно је да наслов гласи „Портрети драгих особа“. Тада би се мој састав претворио у роман.

Од свих особа, мени је најдражи мој најмлађи брат. Он има три године и зове се Спрахиња.

Он увек има неке луде идеје и својим очима увек нађе забаву. Коса му је смеђа и стално му је чупава од игре. Очи су му браон, а поглед му је немиран, па смо сви у кући на опрезу. Има мали нос, а испод њега вире два бела зубића. Он је врло радознао и увек нешто прича. Када нисам расположен, када сам љут или пужан, он ме усрећи или ме још више разљути. Када се играмо и нешто му не иде, он се наљути и каже: „Не важи се, понавља се!“ Волим да се дружим са њим, иако је мали. Некада он виче на мене и имам осећај као да је старији. Највише на свету воли да једе слатко. Када узимам кришом слатко, прудим се да ме не види, али увек сазна.

Срећан сам што имам баш оваквог брата. Увек ћу га волети.

У мом животу постоји много драгих особа. То су: мама, тата, сестре, браћа, баке и деке. Такође, и мој наставник српског језика и књижевности.

Наставник се зове Владимир Аранђеловић, а надимак му је Влада Цар. Има кратку косу и браон очи, висок је и много занимљив. Владимир воли сиве патике и тамну одећу. Он има мали нос и мале уши, а лице му је као од злата. Глас му је веома нежан, веома се ретко љути. Влада обожава спорт и рад са децом. Увек је ту за нас, када нам је потребно да обновимо лекције и када имамо неке недоумице. Када смо мирни, наставник се исто тако пристојно понаша према нама, а када смо немирни, љути о сто и каже нам да се смиримо. Када је рад у питању, Влада се максимално на по концентрише, а када је у питању шала, сви се смејемо и опустимо. Он је увек расположен за све, чак и када му нешто фали.

Све наставнике поштујем и ценим, али је наставник српског језика и књижевности за мене најбољи наставник у космосу. Од првог дана сам осетио да ће ми он бити најдражи наставник. Заслужује да добије тај надимак, Влада Цар.

Димитрије Крстић, 5/1

У мом животу постоји много особа које волим и којима се дивим. То су: сестре, тата, баба, деда, наставник српског, али и моја мама.

Она је ниска, увек лепо обучена, мирна и сталожена. Веома је строга, али праведна. Највише гаје, а заузврат не тражи ништа. Осим лепог понашања. Има косу боје меда, налакиране нокте боје руже, велике крупне браон очи, мали нос и младеж на левом образу. Веома је емотивна. Када смо гледали филм „Типаник“, плакала је као киша. Једва сам је смирио. За осми март сам је изненадио честитком. У њој се налазила наша заједничка фотографија и писмо. Када се вратила из продавнице, дао сам јој честитку. Прво је видела фотографију и насмејала се. Када је почела да чита писмо, очи су јој засузиле. Тада ми је пришла и рекла да је најсрећнија мама на свету.

Највише на свету волим маму зато што ми показује љубав у сваком погледу.

Смешна страна школе

„Децо, можете мислити
какав је живот када је од
колевке па до гроба
најлепше ђачко доба!“

Душко Раговић

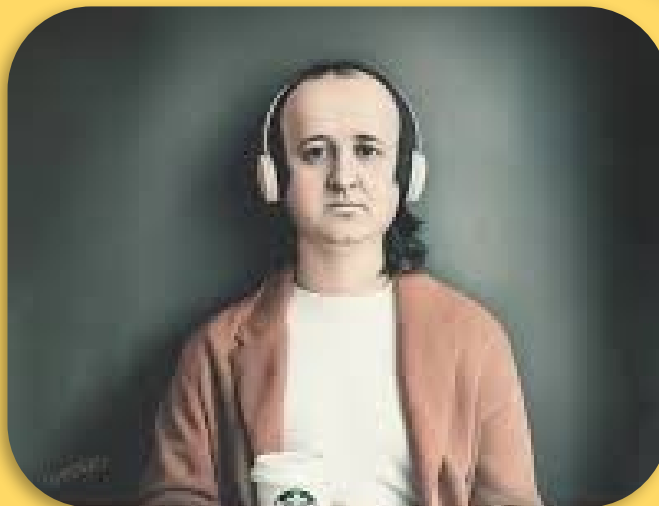
„ИДИ У ШКОЛУ,
НЕ ЖИВИ У БОЛУ!“

Бодан Ђелић, 8/2

„ОВО ЈЕ ШКОЛА ДОСИТЕЈА,
ПРОВОДИМО ВРЕМЕ У СРЕЋИ,
УЧИМО ШТА ЈЕ ОНОМАТОПЕЈА,
ДУШЕВНИ БОЛ ЈЕ СВЕ ВЕЋИ!“

Павле Ивановић, 8/2

На часу српског језика и књижевности
ђаци осмог разреда су смишљали рекламу
за школу. То је био, заиста, веома тежак
задачак.

Неки од њих, ипак снашли и
створили рекламе у којима, ко
зна зашто, доминира реч БОЛ.

ПОСЛОВИЦЕ

Јаков не учи из књига, него из грешака.
Ниси имао право деџинство, ако ти га Михајло није упропастио.
Ниједна дизалица није снажна, ако не може да подигне Алексу.
Ниједан скок није довољно добар, ако га и Ђорђе не прескочи.

Аутори: Јаков Васојевић, Хелена Јанковић, Алекса Јовановић,
Алекса Миленковић, Данило Панџић, Михајло Ракић, Николина
Стевић

ЗАГОНЕТКЕ

Највише прича, најмање зна.
Одгонетка: Михајло.

Аутори: Ђорђе Беч, Ивана Златковић, Лазар Јанојлић,
Софија Миљковић, Илија Станковић, Силвио Тодоровић

ПИТАЛИЦЕ

Питала наставница математике Вању: „Да ли
си задовољан пројком?“

Вања: „Неееее...“

Питао наставник српског језика истог Вању:

„Да ли си задовољан двојком?“

Вања: „То, јес, јес!“

Питали Ђорђа: „Које се пројке највише дојиш?“

Ђорђе: „Највише се дојим оне у дневнику!“

Аутори: Ања Здравковић, Урош Јовановић,
Димитрије Крстић, Николина Марјановић, Уна
Николић, Хелена Николић

Веровали или не, али часови информатике и рачунарства могу бити занимљиви. То је могуће уз одмерене шале наставнице Маријане Орозовић и фотогеничне ученике осмог разреда. Поздрав из реновираног информатичког кабинета!

Основна школа

„Доситеј Обрадовић“

Михајла Аврамовића 1

1329 Враново

Сајт школе:

<http://www.osdositejo.edu.rs>

Фејсбук страница:

<https://www.facebook.com/>

[ОШ-Доситеј-Обрадовић-Враново](#)

[-721510307977264](#)

Имејл:

osdositejo@open.telekom.rs

osvranovo@yahoo.com

Телефон:

026/732-227

026/732-644

Директор школе:

Наташа Голубовић

МИ СМО СТВАРАЛИ ЗАЈЕДНО!

Главни уредник:

наставник српског језика и књижевности Владимир Аранђеловић

У изради помогли:

чланови новинарске секције Бобан Ђелић, Павле Ивановић и Антонина Миленковић,
учитељица Лидија Денковић, наставницеа српског језика и књижевности Слађана
Анђелковић, наставница информатике и рачунарства Маријана Орозовић и
наставница ликовне културе Невена Дачић.

Дизајн и обрада текста:

Владимир Аранђеловић